

Temps Pasqual - Cinquè diumenge

Per Francesc Riera el dl., 27/04/2026 - 00:00

[Ac 6,1-7](#)

[1Pe 2,4-9](#)

[Jn 14,1-12](#)

LES "PARAULES ESSENCIALS" DE LA MÍSTICA DEL QUART EVANGELI

1. Cinquanta dies per celebrar l'impacte "únic" i "constitutiú" de la Pasqua

Felicitem-nos-en! Ja som a la cinquena setmana i ens tornem a dir, plenificats: la Pau de Crist, al-leluia, al-leluia...! Deixem-nos remullar novament per l'aigua baptismal de la gran Vetlla Pasqual.

Mentre escoltem, pacificats i optimistes pel gran regal de la Pasqua les paraules d'avui:

? *"Que els vostres cors s'asserenin / A casa del meu Pare hi ha lloc per a molts / vaig a preparar-vos-hi estada / Ja sabeu quin camí hi porta: Jo soc el camí, la veritat i la vida".*

El cinquè diumenge ens regala: 1) una serenor radical de tot el nostre ésser; 2) un "futur absolut" en Déu, pel qual Jesús ja ens ha fet la "reserva especial"; 3) i finalment, heus ací el "Camí" que per ser "reformatejats" (batejats) per "la Veritat i la Vida".

2. Camí, Veritat, Vida, recapitulació de les "paraules essencials"

Són protoparaules de les que neixen totes les paraules que tenen veritat. Al costat d'aquestes, Joan va omplint tot el seu evangeli d'altres "paraules essencials". Cadascuna és una "icona" de Jesús, el Senyor Ressuscitat. Repassem-ne algunes, molt del nostre cada dia i molt essencials.

? Tot comença sorprenentment amb *el vi*. Unes noces de pagesos a Canà ens descol-loquen. Sis tines de cent litres: quina bogeria... (I encara, tot provocat per Maria!). Jesús hi queda presentat com l'alegria desbordant enmig d'una colla d'illetrats endurits per la vida. Mai ningú no havia tastat un vi com aquell. Primera paraula essencial: el vi. Més endavant dirà "Jo soc el Cep", que produeix el Vi, que fa esclatar una joia pasqual desbordant entre la joventut de la Baixa Galilea dels anys trenta. (Jn 2 i 15)

? *L'aigua*. El pou de Sicar, a Samaria. La "Samaritana", dona i heretge... I Jesús parla amb ella, escandalitzant una mica els seus amics. *"L'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brolla en el seu interior"*. (Jn 4 i 7)

? *El pa*. La gent busca Jesús: *"vosaltres em busqueu perquè heu menjat pa material... El pa que jo dono és la meva carn que dona vida amb plenitud eterna"*. Molts se n'escandalitzaren i el deixaren. I nosaltres diem amb Pere: *"on aniríem si només tu tens paraules de Vida eterna"*. (Jn 6)

? *La llum*. *"Jo soc la llum del món"*. Jesús, home del Mediterrani com nosaltres, sap que la llum viva plenifica el nostre cos i el nostre esperit. Quin defici quan estem privats de llum i la tenebra ens envaeix. *"El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida"*. (Jn 8)

? *El pastor*. A la nostra civilització tecnificada, se'ns escapa la qualitat humana de la paràbola. Cada dia, al matí, el meu pastor entra a la pleta, em crida pel meu nom, em condueix i vaig segur amb ell, m'amanyaga, em penja del coll quan estic cansat, em porta a prats encisants..., per salvar-me del perill i dels lladres sacrifica la seva vida per mi... (Jn 10)

? *La Vida en plenitud*. La resurrecció. *"Jo soc la resurrecció i la vida"*, *"Jo soc el Camí, la Veritat i la Vida"* (Jn 11 i 14)

3. Però nosaltres, com Felip...!

Heus ací algunes de les paraules essencials, primàries: la Vida que sentim dintre nostre, el Vi de la taula, el Pa, l'Aigua i la Llum, els molts Pastors que condueixen la meva vida, la Vida en plenitud... Potser les hauríem de mirar amb "adoració". Són la presència ressuscitada del Senyor.

Però nosaltres, ben descol·locats com el Felip de l'evangeli d'avui, no entenem massa i encara li demanem: *"Senyor, mostra'ns el Pare, i no ens cal res més"*. I, està clar, Jesús ens contesta: *"Qui m'ha vist a mi ha vist el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare?... Jo soc el Camí, la Veritat i la Vida"*.

Avui confessem que Jesús és el Cep del vi que alegra la vida, l'Aigua que brolla fins a la vida eterna, el Pa de vida, la Llum que omple, el Pastor que ens carrega i amanyaga, el Camí, la Veritat, la Vida...

Ens han ensenyat a resar lletanies. Bella pregària que ens endormisca en la reiteració de noms sants. Podríem fer una lletania de les "paraules essencials" que a poc a poc ens vagin destriant la intimitat de Jesús, el Senyor, utilitzant les paraules més essencials del nostre dia a dia.

ETIQUETES

